Decimæ quo termino elocari poſſint, p. 2. t. 36. c. 2. n. 1. 2. Decimarum alienarum conductio Clericis & præſertim Paſtoribus vetita, & quare, p. 1. t. 2. c. 6. nu. 3. Decimarum conductores gaudent immunitate bonorum Eccleſiaſticorum, p. 2. t. 25. c. 2. n. 17.
Vide Novalia.

DECLARATIONES CARDINALIUM.

Declarationibus Cardinalium niſi debitè ſint munitæ non creditur, p. 1. t. 22. c. 5. n. 13. Frequenter dantur ſuper particularibus caſibus, quæ raro alteri poſſunt applicari, ibid. nu. 14. 15. Raro publicantur, ibid. n. 16. Non habent vim Legis, ibid. nu. 17. Interdum Congregatio à priori recedit & alteram dat, ibid. num. 18.

DEDICATIO.

Dedicationis Eccleſiæ antiquitas & ſolemnitas, p. 2. t. 16. c. 3. n. 1. ſeq. Et Ritus, ibid. n. 11. 18. Convivia in iis celebrata quæ modo in anniverſariis remanſerunt, ibid. num. 24. Abuſus qui inde remanſerunt, ibid. Ut iis occurrerent Synodi voluerunt anniverſaria Dedicationum omnium Eccleſiarum celebrari uno & eodem die, ibid. n. 25. Idem ſtatuunt Edicta Principum Belgii, ibid. nu. 26. Et recentiſſimè Epiſcopus Leodienſis pro aliquibus Diſtrictibus ſuæ Diœceſis, ib. nu. 27. An conveniat quod Paſtores ad mutuarum Eccleſiarum Dedicationes accedant omiſſo officio in ſuis Eccleſiis, ibid. n. 27.
Vide Eccleſia.

DEFLORATIO.

Deflorationis emenda juxta Concordata Brabantiæ ſeparatim coram Judice Eccleſiaſtico peti poteſt, p. 2. t. 12. c. 2. num. 10. Quid obtineat in Gallia, ibid. In cauſa Civili deflorationis adhuc obtinet in Curiis Eccleſiaſticis citatio perſonalis, p. 3. t. 8. c. 2. num. 44. Sententia in hac materia quantum ad expenſas mandatur executioni non obſtante appellatione, p. 3. t. 12. c. 3. n. 51.
Vide Stuprum.

DEGRADATIO.

Degradatio ſolemnis Clerici quandonam neceſſaria, p. 3. t. 10. c. 1. n. 45. & ſeq. Hujus Degradationis antiquitas, ibid. nu. 47. Olim cauſa Degradationis agebatur in Synodis, ibid. nu. 48. Poſtea in defectu Synodorum permiſſum ut ageretur coram certo numero Epiſcoporum qui interveniebant ut Judices, ibid. nu. 49. Unde poſtea factum quod tantum in ſola actuali Degradatione intervenerint, ibid. n. 53. Decretum Concilii Tridentini permittens ut defectus Epiſcoporum ſuppleatur per Abbates vel conſtitutos in dignitate & ejus ratio, ib. n. 55.
Degradationis hodiernæ forma & ritus, ibid. n. 56. An requiratur in Clerico ſimplicis Tonſuræ, ibid. num. 57. In Presbyteros in Gallia pro atrocioribus delictis puniendos non ſervatur, licet Edicta id ſervatum velint, & ejus ratio, ib. n. 62. Adhuc ſervatur in Belgio, ibid. Epiſcopus Degradator intercedit pro Clerico Degradato & hujus interceſſionis ratio & effectus, ib. nu. 60. & p. 2. t. 10. c. 4. n. 2.

DELEGATUS, DELEGATIO.

Delegatus ad Univerſitatem cauſarum ſubdelegare poteſt, p. 2. t. 12. c. 5. nu. 20. Vigore Delegationis nemo extra Provinciam evocandus, p. 3. t. 5. c. 3. tot. Delegatio Sedis Apoſtolicæ Epiſcopis conceſſa per Concilium Tridentinum cenſetur favorabilis, p. 3. t. 12. c. 6. num. 33. In quibus Capitulum in hac qualitate Epiſcopo defuncto ſuccedat, p. 1. t. 9. c. 2. tot. Negotia in quibus eligitur induſtria perſonæ alteri demandari non poſſunt, p. 1. t. 3. c. 5. n. 3. & t. 16. c. 5. n. 6.
Vide Judex.

DELICTUM.

Delicta omnia etiam Laicorum cujuſcumque naturæ, Epiſcoporum Juriſdictioni erant olim ſubjecta, p. 3. t. 4. c. 1. tot. Forum contentioſum tunc non diſtinguebatur à foro Pœnitentiali, ib. n. 5. Ea diſtinctio cœpit ſæculo 12. ibid. nu. 7. In cauſa fuit quod Laici varia delicta ſibi reſervarint, ib. nu. 26. Cujus generis delicta ſpectent ad forum Eccleſiaſticum, ib. n. 29.
Delicta Clericorum ex praxi Galliæ diſtinguuntur inter communia & Privilegiata, p. 3. t. 3. c. 2. n. 21. Modus quo per utrumque Judicem ibidem proceditur in cauſa delicti Privilegiati, ibid. n. 23. Quid circa delicta Privilegiata & crimina atrociora obtineat in Flandria & quid in Brabantia, ib. n. 44. & ſeq.
Vide Forum Competens, Immunitas.

DENUNTIATIO.

Denuntiatio hodie frequenter aperit viam inquiſitioni ſeu informationibus præparatoriis, p. 3. t. 8. c. 1. n. 32. Quid tamen conveniat Judicem attendere antequam ad informationes capiendas procedat, ibid. n. 33. Si quis falſo denuntiaverat condemnatur in expenſas damnum & intereſſe, ibid. nu. 34. Reo abſoluto Procurator officii tenetur Denuntiatorem indicare ut Reus abſolutus agere poſſit ad expenſas, damnum & intereſſe, ibid. nu. 36. Dum inſtituitur inquiſitio convenit ut citetur Denuntiator ut producat informationes ſeu indicia, ib. n. 40.

DEPORTUS.

Deportûs origo & ratio, p. 2. t. 36. c. 1. nu. 10. Jus Deportûs in multis Eccleſiis eſt penes Archidiaconos, ibid. Quomodo bona ſub Deportum cadentia adminiſtranda, ibid.

DEPOSITIO.

Depoſitio ab Ordinibus olim erat omni crimini etiam occulto annexa, p. 2. t. 10. c. 6. nu. 5. Deponuntur ab ordine & Beneficio Simoniaci & hujus pœnæ æquitas, p. 2. t. 30. c. 6. tot. In quo Depoſitio differat à ſuſpenſione illimitata, p. 3. t. 11. c. 10. n. 22.
Vide Degradatio.

DEPOSITIO IN JUDICIO.

Depoſitiones teſtium debent eſſe juratæ, p. 3. t. 7. c. 6. num. 20. & ſeq. Convenit ut juramentum præcedat, ib. n. 21. Fieri debent citatâ parte adverſâ, ib. n. 24. Si poſtea coram Judice Superiore depoſitionem ſuam renovare debeant, an debeant juramentum iterare, ibid. n. 22. Modus quo Judex vel Commiſſarius procedit ad examen Teſtium, ibid. n. 24. Quomodo procedatur ad examen abſentium vel infirmorum, ibid. Pars contra quam Teſtes producuntur offert interrogatoria Teſtibus proponenda, & quis eorum finis, ibid. n. 26. Id in Curiis Sæcularibus non ſervatur, ib. nu. 30. Quomodo Teſtes à Judice vel Commiſſario examinandi & eorum depoſitiones in ſcriptum redigendæ, ibid. n. 31. Depoſitiones relativæ ad depoſitionem alterius rejiciendæ, ib. n. 34.
Depoſitionum publicatio fieri debet, & quando, ib. num. 42. Qua forma, ib. n. 47. & t. 8. c. 3. nu. 13. Quis hujus publicationis ſcopus, ibid. Publicatis Depoſitionibus vetita ulterior productio teſtium ſuper iiſdem vel contrariis articulis, & adverſus id in Belgio non datur reſtitutio, ib. t. 7. c. 6. n. 48.
Depoſitionibus publicatis proceditur ad reprobationes.
Vide Reprobatio.
Teſtes qui in informationibus præparatoriis depoſuerunt debent in lite recolligi & reexaminari, p. 3. t. 8. c. 3. num. 9. &c. Quâ formâ & quare, ibid. n. 10. Debet fieri ante confrontationem, ibid. n. 12. Quandonam confrontatio neceſſaria, ibid. n. 11. Examen teſtium quos Reus in criminalibus pro ſe adducit quomodo faciendum, ibid. num. 19. In Relatorem cauſæ non deſignandus is, qui teſtes examinavit.

DEROGATIO.

Derogationum clauſulâ generali utrum Cardinales comprehendantur, p. 2. t. 22. c. 2. n. 18. 19. An comprehendatur Imperator, p. 2. t. 25. c. 9. nu. 21. 22. Sub generali derogatione reſervationum non comprehenduntur Beneficia vacantia in Curia, p. 2. t. 23. c. 4. n. 8. &c. Variæ Regulæ Cancellariæ quarum Derogatio non admittitur.
Vide Regulæ Cancellariæ.
Derogatio juris Patronatus Laici in Hiſpania, Gallia & Belgio non admittitur, p. 2. t. 23. c. 7. n. 32. &c. & t. 25. c. 3. n. 30. Generalis derogatio ſtatutorum in reſcriptis Apoſtolicis apponi ſolita quid operetur, p. 2. t. 24. c. 5. n. 26.

DESERVITOR.

Deſervitorem Epiſcopus ſolus conſtituit in omnibus Eccleſiis Parochialibus vacantibus, etiamſi eſſent Patronatus Regii, p. 2. t. 22. c. 5. n. 1. & ſeq. Etiam annexis Dignitati in Eccleſia Cathedrali vel Collegiata, ibid. num. 7. Epiſcopus ei aſſignat portionem congruam ex proventibus Eccleſiæ, ibid. n. 9.
Deſervitoris onera, ibid. n. 12. In quibus Parocho ſuccedat & in quibus non, ibid. nu. 14. Poteſt alteri Sacerdoti licentiam dare aſſiſtendi Matrimonio, p. 2. t. 12. c. 5. n. 20. An validè aſſiſtat Matrimonio contra interdictum Ordinarii, p. 2. t. 13. c. 2. n. 24.

DEVOLUTIO.

Devolvuntur ad Superiorem Collationes omnium Beneficiorum quæ intra ſex menſes non conferuntur, p. 2. t. 21. c. 5. n. 1. 8. Epiſcopatibus & Prælaturis providendum intra trimeſtre, ibid. n. 2. A quo tempore computandum, ibid. n. 3. Tempus currit de momento in momentum, ibid. nu. 5. lapſum temporis excuſat juſtum impedimentum, ibid. num. 6. Lapſo tempore Collatores excidunt jure conferendi, & an mora purgare poſſit, ibid. n. 7. Negligentia Turnarii nocet Capitulo, ib. n. 13. Si Epiſcopus unà cum Capitulo jus conferendi habens negligat convocare Capitulum, poteſt Senior id facere, & ad collationem procedere ne detur locus devolutioni, ib. n. 11.
Devolutio, tempore lapſo, ad quem fiat, ib. t. 22. c. 5. tot. Ubi viget Alternativa inter Epiſcopum & Capitulum, ſi Capitulum vice ſua negligat, devolutio fit non ad Epiſcopum, ſed ad Metropolitanum, ibid. num. 12. Devolutio fit cum qualitatibus primæ Collationis, ib. n. 16.
Devolutâ Collatione ad Pontificem nullum tempus ei præſcriptum eſt quo teneatur conferre, p. 2. t. 23. c. 3. nu. 10. Devolutio hæc non impedit quo minus Epiſcopus Beneficium, cujus collatio devoluta eſt, alteri poſſit unire, p. 2. t. 29. c. 1. n. 18. & ſeq. In Gallia aperta Regalia Rex tempore à Canonibus præſcripto non arctatur, p. 2. t. 25. c. 8. nu. 60. Patrono intra tempus præſcriptum non præſentante Ordinarius confert non jure devoluto ſed ordinario, p. 2. t. 25. c. 5. n. 25. An inſtitutio præſentati danda ſit intra ſemeſtre ſub pœna Devolutionis, p. 2. t. 26. c. 1. n. 17.
Devolvitur ad Metropolitanum conſtitutio Vicarii generalis Sede vacante, ſi Capitulum intra octiduum non conſtituat, p. 1. t. 9. c. 3. n. 7.

DIACONUS.

Diaconus vocatur antonomaſticè Miniſter & quare, p. 1. t. 1. c. 3. n. 8. Olim habitus Miniſter neceſſarius Epiſcopi & Sacerdotis, ibid. nu. 9. Varia & eminentiſſima erant olim ejus officia quæ recenſentur, ibid. Diſciplina circa illa Officia multum collapſa, ibid. n. 12.
Diaconorum & Presbyterorum conſilio olim Epiſcopi utebantur, p. 1. t. 8. c. 1. n. 1. & c. 4. n. 1. & p. 3. t. 5. c. 2. n. 14. Epiſcopis in deciſionibus cauſarum aſſiſtebant, ibid.
Diaconis committi poteſt ſolemnis adminiſtratio Baptiſmi, p. 2. t. 2. c. 2. n. 6. Olim etiam diſtribuebant Euchariſtiam, p. 1. t. 1. c. 3. n. 9. & p. 2. t. 4. c. 1. n. 16. Sed propriè tantum calicem & unde id abrogatum, ibid. n. 18. Inde ortum quod unà cum Sacerdote offerant calicem non autem panem, ibid.
Diaconi olim Hoſpitalibus aliiſque piis locis præficiebantur, quæ inde vocatæ ſunt Diaconiæ, p. 1. t. 22. c. 1. n. 9. & p. 2. t. 37. c. 3. n. 2.

DIACONIA.

Quidnam ſit, ibid. nu. 3. Earum numerus Romæ, ibid. Quomodo & quando in titulum Cardinalitium erectæ, p. 1. t. 21. c. 1. n. 10.
Diaconia etiam aliquando vocatur carcer Epiſcopi, p. 3. t. 11. c. 1. n. 27.

DIÆTA.

Diæta quomodo accipiatur in Conſtitutione Concilii Lateranenſis, item in Conſtitutione Bonifacii VIII. de non evocando extra Diœceſim, p. 3. t. 5. c. 3. num. 5. Quomodo accipiatur in materia vacationis in Curia, p. 1. t. 13. c. 2. n. 10. & p. 2. t. 23. c. 3. n. 5.

DIGNITAS.

Dignitas quid ſit, p. 2. t. 18. c. 2. tot. In quo differat à Perſonatu, ib. n. 8. Olim Dignitates mera erant officia, imò amovibilia, ibid. n. 3. Quid requiratur, ut officium aliquod ſit Dignitas, p. 2. t. 18. c. 2. n. 14. Vicarius Generalis Epiſcopi non cenſetur in Dignitate conſtitutus, ibid. n. 13. In diſpenſationibus nomine Beneficii non veniunt Dignitates, ibid. n. 21. & t. 10. c. 3. nu. 19. Nec in diſpenſationibus pro Dignitatibus comprehenduntur Dignitates majores, ibid. num. 21. Quænam dicantur Dignitates majores, ibid. n. 24.
Dignitates quam ætatem requirant, p. 2. t. 19. c. 1. num. 6. &c. Obtinens Dignitatem etiam curatam non privatur ipſo jure ob non promotionem ad ordinem annexum, niſi fuerit monitus, ib. c. 3. n. 15. Si Dignitas aliqua debeat conferri Canonico, quo tempore ea qualitas debeat adeſſe, p. 2. t. 19. c. 4. num. 23. Per Concordatum in Gallia Pontifici reſervatur poteſtas creandi Canonicos ad effectum obtinendi ſimiles Dignitates, ib. n. 34. Scientia requiſita ad Dignitates, ib. n. 1. Cui deferatur ſucceſſio perſonarum in Dignitate conſtitutarum, p. 2. t. 32. c. 8. n. 7. &c.

DILATIO.

Dilatio Judicialis quidnam dicatur, p. 3. t. 7. c. 4. n. 30. Quænam dilationes citatoriæ ſeu deliberatoriæ, & quænam probatoriæ, ibid. n. 31. Quandonam & quoties concedi poſſint, ibid. n. 32. 33. Varia Decreta Curiarum Civilium & Eccleſiaſticarum pro earum abbreviatione, ibid. n. 35. Ab earum indiſcreta conceſſione appellari poteſt, ibid. Incommoda quæ ex hac indiſcreta conceſſione oriuntur, ib. nu. 38. Appellatur etiam à nimia earum coarctatione, ib. n. 34. 35.
Dilationes breviſſimæ concedendæ & ſuperfluæ reſecandæ in variis cauſis, p. 3. t. 7. c. 4. n. 39. 40. Specialiter in cauſis poſſeſſoriis Beneficiorum & quare, ibid. n. 41. Idem voluit Juſtinianus in cauſis Monachorum, & quare, ibid. nu. 42. In Curiis Eccleſiaſticis ſolent dari tres dilationes citato ad comparendum, & quid ad quamlibet perdat, ſi non compareat, ibid. n. 43. Decretum Synodi Tridentinæ quo voluit cauſas intra biennium terminari, ibid. n. 46. Hodie exiguus ejus uſus & quare, ib. n. 47. Quid obtineat in Gallia dum Judex eſt moroſus in cauſa decidenda, ib. n. 48.

DIMISSORIÆ.

Dimiſſoriæ aliter olim acceptæ quam hodie, p. 2. t. 9. c. 3. tot. Illas concedere ad ſolum Epiſcopum ſpectat, ibid. n. 4. Conſuetudines & privilegia quæ illud Capitulis aliiſque inferioribus Prælatis conceſſerant, per Concil. Trident. revocatæ ſunt, ib. n. 5. 6. Competit Capitulo Sede vacante, ſed juxta Trid. cum reſtrictione, ib. n. 8. Quinam cenſeantur arctati ratione Beneficii, ut à Capitulo intra annum accipere poſſint dimiſſoriales, p. 1. t. 9. c. 2. n. 7. Epiſcopus confirmatus ante conſecrationem poteſt eas concedere, uti & Archiepiſcopus ante receptionem Pallii, p. 2. t. 9. c. 3. n. 10. Poteſt poteſtas concedendi Dimiſſorias delegari alteri, ib. n. 11.

Dimiſſoriales non niſi ex neceſſitate concedendæ, ibid. n. 14. Concedendæ tantum examinatis & jam probatis, ib. nu. 15. An requiratur etiam examen Epiſcopi ordinandis, ibid. n. 18. Præcautiones requiſitæ à S. Carolo in concedendis Dimiſſoriis, ib.
Dimiſſoriæ conceſſæ ab Epiſcopo, ejus Vicario, vel Capitulo Sede vacante non exſpirant per mortem Epiſcopi vel extinctam poteſtatem Vicarii aut Capituli, ib. n. 29. 30. Epiſcopus poteſt per Edictum omnes Dimiſſorias conceſſas à ſe & à ſuis Prædeceſſoribus vel Capitulo Sede vacante revocare, ib. 31.
Dimiſſoriæ ad Abbates pro recipienda Tonſura vel Minoribus Ordinibus vetitæ, p. 1. t. 31. c. 6. n. 21. Abbates vigore dimiſſorialium illas conferre non poſſunt, ibid.

DIOECESIS.

Diœceſium prima inſtitutio, p. 1. t. 16. c. 3. n. 2. Apoſtoli vi ſuæ vocationis nulli parti Orbis erant adſtricti, uti nec alii viri Apoſtolici, ibid. Epiſcopis interdictum in aliena Diœceſi ſine licentia Ordinarii Pontificalia exercere & qua pœna, ib. n. 12. Quænam Pontificalia cenſeantur, ib. n. 11. Inter ea non computatur prima Tonſura & actus voluntariæ Juriſdictionis, ib. n. 14. Quinam dicantur nullius Diœceſis, p. 1. t. 31. c. 6. n. 23. Solus Epiſcopus habet de jure juriſdictionem in totam ſuam Diœceſim, p. 3. t. 5. c. 1. n. 8. Ad ejus excluſionem nemo Juriſdictionem in ea exercere poteſt niſi plenè eam probaverit, ibid. nu. 12. Nemo ad judicium evocari poteſt ultra duas vel unam diætas extra ſuam Diœceſim, p. 3. t. 5. c. 3. n. 2.

DISCIPLINA MONASTICA.

Vide Monaſterium.

DISPENSATIO.

Diſpenſatio meritò dicta omnis bonæ diſciplinæ Noverca, p. 1. t. 1. c. 2. n. 9. Diſpenſatio ſine juſta cauſa etiam conceſſa à ſummo Pontifice neminem reddit tutum in conſcientia, p. 2. t. 20. c. 5. n. 5. & t. 28. c. 4. n. 12.
Diſpenſatio quoad Beneficia.
Vide Beneficium.
Diſpenſatio ſuper impedimentis Matrimonii à ſe inductis olim competiit Imperatoribus, p. 2. t. 14. c. 1. n. 2. Hodie ſuper impedimentis dirimentibus ferè competit ſoli Pontifici, ib. nu. 10. Authoritas diſpenſandi competens Epiſcopo Leodienſi in tertio & quarto gradu conſanguinitatis & affinitatis, ibid. nu. 11. An eadem competat Epiſcopis Belgii in partibus quæ olim ſubfuerunt Epiſcopo Leodienſi, ibid. n. 12. In quibus impedimentis & quibus caſibus Epiſcopus poſſit diſpenſare, ibid. num. 13. Quam reſtricta olim fuerit Eccleſia in concedendis Diſpenſationibus, ib. n. 4.
Diſpenſationes Matrimoniales ſub qua forma expediantur in Curia Romana, & quibus committi ſoleant, p. 2. t. 14. c. 2. tot. Ad quem dirigantur Sede vacante; item ſi Oratores ſint diverſarum Diœceſium, ibid. num. 9. 10. Tres partes litterarum diſpenſationis, & quid pro verificatione cujuſque Commiſſarius attendere debeat, ibid. c. 3. nu. 1. Prohibitur omnis acceptio cujuſcumque rei etiam gratis oblatæ, ib. n. 6. &c. Sub hac prohibitione continentur Jura ſigilli & merces laboris, ibid. variæ expreſſiones vel emiſſiones, quæ reddunt litteras Diſpenſationis invalidas, ibid. &c. Variæ diſpenſationum cauſæ cum ſuis formulis in Curia Romana admiſſæ; & quo tempore ſubeſſe debeant, ib. c. 4. nu. 2. & ſeq. Quænam pro verificatione cauſarum attendenda, ibid. n. 9.
Vide Informatio.
Diſpenſatio ſuper Matrimonio cum impedimento dirimente contracto, ib. c. 5. tot. Quænam pro ea obtinenda neceſſario exprimenda, ibid. num. 1. Matrimonium nulliter contractum debet coram Parocho & teſtibus obtenta Diſpenſatione renovari, ib. n. 9. An debeat prioris Matrimonii invaliditas utrique Parti innoteſcere, ib. n. 11.
Diſpenſatio in forma Pauperum unde ſic dicta & quæ pro ea obtinenda debeant exprimi, ib. c. 6. tot. Formula teſtimonii pro hac diſpenſatione per Parochum expediendi, ibid. n. 4. Sæpius conceditur in cauſâ inceſtus, vel ejus ſuſpicionis & ſcandali inde nati, ibid. n. 9. Ante omnia debent ſeparari & imponi pœnitentia publica & qualis, ibid. n. 11. Illa ante omnia peragenda, ibid. n. 15. Notabilis clauſula apponi ſolita circa ſcandalum ex diſpenſatione oriturum, ib. n. 16.
Diſpenſatio ſuper impedimento occulto in Pœnitentiaria, ejus expeditio, executio & effectus, ibid. c. 7. tot. Quodnam impedimentum dicatur occultum, ibid. nu. 6. Quomodo informatio in hac Diſpenſatione facienda, ib. nu. 7. & ſeq. Matrimonium non eſt renovandum coram Parocho & teſtibus, ibid. nu. 10. Varia quæ meritò à Parochis ſæpe populo exponuntur in materia Diſpenſationum Matrimonialium, ib. c. 8. tot.
Diſpenſatio ſuper Irregularitate.
Vide Irregularitas.
Diſpenſatio ſuper Simonia.
Vide Simonia.

DISTRIBUTIONES.

Diſtributiones quid ſint & quæ inſtitutionis ratio, p. 1. t. 7. c. 7. tot. Omnibus Horis etiam minoribus aſſignandæ, ib. n. 3. Integris Horis intereſſe debent qui eas lucrantur, ib. n. 4.

Diſtributionum intuitu officium frequentare multis rationibus improbatur, ib. c. 8. n. 1. ſeq. De Simonia redduntur ſuſpecti qui principaliter ob illas frequentant, ibid. num. 5. Indicia ex quibus colligitur num principaliter ob diſtributiones quis frequentet, ibid. n. 6.

Diſtributiones jure communi abſentibus vix umquam conceduntur, ib. c. 11. Conſuetudo Belgii non nihil laxior, ibid. n. 3. An iis gaudeant audientes confeſſiones & celebrantes tempore divini officii, ibid. nu. 4. An tempore divini officii publicè docentes, ib. n. 5. & t. 11. c. 6. nu. 11. Quibus cedant Diſtributiones abſentium, ib. t. 7. c. 11. n. 6.

Diſtributiones non computantur in tertiam partem fructuum Penſioni obnoxiam, p. 2. t. 28. c. 7. n. 13. An penſio aliquando imponi poſſit ſuper Diſtributionibus, ibid. n. 14.

Diſtributiones in Anniverſariis unde exortæ, p. 2. t. 5. c. 7. nu. 7.

DIVERSORIUM.

Diverſoria Clericis intrare prohibitum, niſi cauſa neceſſarii itineris, aut alia neceſſitate compulſis, p. 1. t. 2. c. 4. n. 4. Si neceſſitas compellat quomodo in iis ſe gerere debeant, ibid. S. Carolus volebat in qualibet Civitate unum aut alterum diverſorium pro ſolis Clericis itinerantibus inſtitui, quod merito Epiſcopi imitarentur, ibid. nu. 5. Edicta Principum Belgii circa locum & numerum diverſoriorum, item circa perſonas quibus ea tenere permittitur, ibid. n. 7. Statutum S. Ludovici iiſdem conſonum, ibid. n. 8. *Vide Popinæ.*

DIVORTIUM.

Divortium quotupliciter ſumatur, p. 2. t. 15. c. 1. n. 1. Ob Adulterium Matrimonium non diſſolvitur quoad vinculum, ib. n. 21. Adulterium eſt juſta cauſa ſeparationis & ejus ratio, ib. c. 2. n. 2. Eccleſia non agnoſcit differentiam inter virum & uxorem, ib. n. 4. Olim vir uxorem adulteram ante actam pœnitentiam recipere non poterat, ibid. n. 5. An Maritus propria authoritate uxorem adulteram recipere poſſit, ſi Divortium authoritate Judicis factum ſit, ib. n. 9. Maritus adulterii conſcius injuriam remiſiſſe videtur ſi uxorem cognoverit, ibid. nu. 10. Maritus adulter non poteſt dimittere uxorem adulteram, ibid. n. 11.

Divortium ſeu Matrimonii diſſolutio non fit ob Hæreſim etiamſi olim ſecus dubitatum fuerit, ib. n. 13 Poteſt tamen fieri ſeparatio quoad thorum, ibid. nu 18. Variæ cauſæ ob quas fieri poteſt ſeparatio quoad thorum, ibid.

Divortium fieri non poteſt ſine authoritate Judicis, ib. n. 19. Magna prudentia & moderatione in hac materia Judex debet procedere, ibid. n. 22. Sententia divortii numquam tranſit in rem judicatam, ib. nu. 23. Quis ſit Judex competens in materia divortii, ibid. nu. 25. Quid de dote, donatione propter nuptias, diviſione bonorum, ibid. n. 27.

Divortii cauſæ breviſſimis terminis agitandæ, p. 3. t. 7. c. 4. n. 40.

DOMUS PASTORALIS.

Domus Paſtoralis in Portionem congruam non imputatur, p. 2. t. 34. c. 8. n. 4. 6. Obligatio eam conſtruendi diſtinguitur ab obligatione dandi Portionem congruam, ib. n. 6. Hæc obligatio conſuetudine regulatur, ibid. nu. 7. Quæ conſuetudo obtineat in Gallia, item in Diœceſi Leodienſi & Diœceſibus ab ea dimembratis, ib. nu. 9. & 10. &c. Deficiente conſuetudine hæc obligatio videtur iiſdem Legibus regenda quibus reparatio Eccleſiæ & quare, ibid. nu. 14. Decretum Concilii Privati circa hanc exſtructionem pro Provincia Flandriæ, ibid. n. 15.

Domus Paſtoralis quibus commoditatibus debeat eſſe inſtructa, ib. nu. 21. In hac materia procedendum ſummariè & per proviſionem, ibid. n. 22. Quis ad reparationes ejuſdem teneatur, ibid. n. 24. Si Parochus reparationes ad quas tenebatur neglexerit, ejus hæredes ad eaſdem via Juris cogi poſſunt, ibid. n. 27. Moderatio requiſita in Domo Paſtorali tam quoad ædificium quam ſuppellectilem, ibid. n. 28.

DONUM GRATUITUM.

Vide Subſidium.

DOS.

Dotium hodierna apud Regulares exactio an titulo paupertatis poſſit excuſari, p. 1. t. 26. c. 2. tot. Concilium Tridentinum directè titulum inſufficientiæ excluſit, ib. c. 3. nu. 9. Varia incommoda ex earum exactione provenientia, ibid. n. 12. &c. Canones earum exactiones vetantes perpetuam rationem habent & an poſſint dici conſuetudine abrogati, ib. n. 18. Sententia Sancti Caroli circa hanc Materiam, ibid. n. 20.

Vide Simonia.

Dotales cauſæ in Gallia ne quidem incidenter aut acceſſoriè ſpectant ad tribunal Eccleſiaſticum, p. 2. t. 12. c. 2. n. 7. 8. & p. 3. t. 2. c. 1. n. 26. 28. &c. A quo tempore fuerint ſubſtractæ, ib. Judex Eccleſiaſticus non poteſt condemnare ad alternativam Duc vel dota, p. 2. t. 12. c. 2. nu. 9. Quid in Belgio ſuper hac materia obtineat, ib. & p. 3. t. 2. c. 1. n. 20. Maritus conventus ad reſtitutionem dotis non debet cedere bonis ut evadat incarcerationem, p. 3. t. 9. c. 4. n. 40.

DUCATUS.

Ducatorum 24. ſummam non excedere idem eſt in Curia Romana ac eſſe immune à ſolutione Annatarum; & cur hæc formula introducta, p. 2. t. 24. c. 4. n. 22. 23. Stylo Curiæ non admittitur Penſio ſuper Beneficio Parochiali niſi Titulari remaneant centum Ducati, p. 2. t. 28. c. 6. nu. 5. De quibus Ducatis id intelligatur, ibid. n. 6.

E.

EBRIETAS.

EBrietas Clericos maximè dedecet, p. 1. t. 2. c. 4. tot. Mala ex eadem provenientia, ibid. num. 2. 3. &c. Quibus pœnis cohibenda, ibid. Præcipiunt Synodi attendum à celebratione Miſſæ Sacerdotem, qui pridie fuiſſet ebrius, & pro ſua irreverentia caſtigandum, ibid. num. 2. & p. 2. t. 5. c. 9. num. 20.

ECCLESIA.

Eccleſiæ dicta fuerunt loca cultui divino deſtinata, p. 2. t. 5. c. 8. n. 1. & t. 16. c. 1. n. 10. Chriſtiani primitus ſtudioſè evitabant nomen Templi, & quare, ib. n. 2. Quare conveniat certa loca ad orationem & cultum divinum deſtinare, ib. n. 3. & 7. act. 5. n. 2. Qui extra hæc loca privatim conveniebant cenſebantur unitatem Eccleſiæ ſcindere, ib. nu. 3. Actiones profanæ ab iis arcendæ & quænam illæ, p. 2. t. 16. c. 1. nu. 9. Item mendici, ib. n. 13. Quis earum ornatus eſſe debeat, ib. nu. 14. Superfluus ornatus non probatur, ſed præfertur eleëmoſyna, p. 2. t. 36. c. 4. nu. 5. Inſignia & lyſtra ſi Eccleſiam nimis deforment, poſſunt non admitti non obſtante conſuetudine in contrarium, p. 2. t. 25. c. 7. nu. 39. Convenit ut mulieres à viris in Eccleſiis ſeparentur, p. 2. t. 16. c. 1. n. 33. &c.

Eccleſiarum ædificationibus modum ponere debuerunt Imperatores, ib. c. 2. n. 1. 2. Vetitum eas ædificare ſine conſenſu Epiſcopi, ibid. nu. 3. Quid antequam hic conſenſus præſtetur attendendum, ib. n. 5.

Eccleſiarum conſecrationis antiquitas, ſolemnitas & veneratio, p. 2. t. 16. c. 3. tot. Epiſcoporum, Sacerdotum, Cleri & Populi ad eaſdem Conventus, ibid. num. 3. 6. Rituum conſecrationis Eccleſiarum origo, ibid. n. 11. In multis conveniunt cum ritibus Baptiſmi, ib. n. 19. Analyticè explicantur, ibid. n. 20. An olim anniverſaria Dedicationum fuerint inſtituta, ib. num. 21. Quandonam Eccleſia debeat de novo conſecrari, ibid. c. 4. tot. Sæculo 11. perſuaſum fuit majori Altari everſo totam Eccleſiam debere reconſecrari. Alia hodie diſciplina, ibid. num. 8. & 10.

Vide Dedicatio.

Eccleſia polluitur per effuſionem ſanguinis & qualis effuſio ad hoc requiratur, ibid. num. 13. Ejus effectus, ibid. Crimen pollutionis Eccleſiæ cujus fori ſit, p. 3. t. 4. c. 5. nu. 35. Reconciliatio facienda per Epiſcopum & an Presbytero poſſit delegari, p. 2. t. 16. c. 4. num. 21. 22. & 23. Ubi reconciliatio delegatur Presbytero ea facienda eſt aquâ ab Epiſcopo benedictâ & quare, ibid. num. 20. Reconciliatio hæc figura eſt Reconciliationis peccatoris, ibid. num. 25. Eccleſia etiam polluitur per ſepulturam excommunicati & ejus ratio, p. 2. t. 38. c. 6. nu. 30. Cadaver illud ante omnia exhumandum, ib. n. 32.

Eccleſiarum reparationi olim quarta pars proventuum Eccleſiaſticorum cedebat, p. 2. t. 16. c. 5. num. 2. In Hiſpania cedebat una tertia, ibid. num. 3. Ceſſantibus omnibus conventionibus primo loco impendendi reditus Fabricæ, ibid. n. 4. Ad reparationem etiam tenentur concurrere ejuſdem Eccleſiæ Beneficiati & quo titulo, ibid. num. 6. Paſtor non habens niſi portionem congruam ad nihil tenetur, ib. nu. 10. Tenentur Decimatores, & pro qua portione ſuarum Decimarum, & qua moderatione, ibid. n. 11. Aliis mediis deficientibus recurrendum ad impoſitiones ſeu Collectas ſuper Parochianis, ibid. num. 23. Ea fieri non poteſt ſine authoritate Judicis Sæcularis, ibid. Quomodo & quibus hoc onus imponendum, ibid. num. 24. Reparationes hæ tantum concernunt Eccleſiam Parochialem non Cappellas, ib. nu. 17. Aliquando Decimator obligari poteſt ad reparationem Cappellæ, ibid. nu. 19. Tantum verſatur circa reparationes neceſſarias & quænam illæ, ibid. nu. 20. Fieri non poſſunt niſi vocatis quorum intereſt, ibid. nu. 22. Quis teneatur ad reparationem Chori, ib. n. 26. Quis ad reparationem navis, quis ad reparationem turris, ibid. num. 26. 28. Quis ad inſtaurationem campanarum, ibid. num. 29. Concordata & conſuetudines in his rebus præcipuè attendenda, ibid. n. 25. Quis ſit Judex competens in materia reparationis Eccleſiarum, ibid. num. 33.

Vide Fabrica, Ornamenta, Parochia.

Index Rerum & Verborum.

EDICTUM.

Edicta à Principe emanata non omnes Belgii Provincias concernunt, part. 1. tit. 5. cap. 5. &c. Unde dignoſcendum an dirigantur ad Provinciam particularem an verò ad totum Belgium, ibid.

EJECTIO AB ORDINE.

Vide Ordo.

ELECTIO.

Electio quid propriè dicatur, p. 2. t. 21. c. 3. tot. In quorum Electione ſervanda forma. *Cap. quia propter de Elect.* ib. n. 8. Quinam in Electionibus ſuffragiis gaudeant, ibid. n. 9. 10. 12. Qui abſentes vocandi? Quomodo citandi & quamdiu exſpectandi, ib. nu. 13. 14. 15. Varia jura circa Electionem per Procuratorem, formam mandat, item circa Electionem per litteras, ib. n. 17. 22. Unus non vocatus Electionem irritare poteſt, ib. nu. 26. Quid ſi non opponat, ibid. nu. 27. Suffragia in Electionibus debent capitulariter dari, ibid. n. 30. A majori parte concludi ſolet, & quomodo major pars intelligenda, ib. n. 31. & c. 4. n. 23. An etiam requiratur pars ſanior, ibid.

Electionis per compromiſſum forma, ib. c. 4. n. 3. Requiritur ut omnes Electores in compromiſſum conſentiant, ib. n. 6.

Electionis per inſpirationem Spiritûs S. forma, ibid. nu. 7. Hodie ignota, ibid. n. 8.

Electionis per Scrutinium forma.

Vide Scrutinium.

Electioni Epiſcopi Populus interveniebat, & quam partem in illa haberet, p. 1. t. 13. c. 1. nu. 1. & ſeq. Antiqua diſciplina circa Electiones Epiſcoporum, ibid. n. 2. Electio populi nullum Jus tribuebat Electo, ib n. 10. Metropolitanus cum Epiſcopis ſuæ Provinciæ electionem & Perſonam electam examinabat, ibid. num. 12.

Electiones ſæculo XII. cœperunt tranſire ad Capitula Cathedralia, ib. c. 2. nu. 2. Quomodo per reſervationes Pontificias jus illud Capitulis ſenſim fuerit ademptum, ibid. n. 4. & ſeq. Reſtitutum fuit per Conc. Baſil. & Sanctionem Pragmaticam in Gallia pro tempore, ib. nu. 7. Per concordata in Germania, in qua ſola adhuc modo remanſit, ib. n. 9. 10. & ſeq.

Electio Abbatis & Prioris Conventualis ab omni tempore competiit Monachis, p. 1. t. 31. c. 8. nu. 1. & ſeq. In Italia pleræque Abbatiæ per Regulas Cancellariæ reſervatæ, ibid. n. 14. Olim in Belgio electiones eorum fuerunt liberæ, ib. n. 26. Quid hodie obtineat & quomodo eo ſit deventum, ibid.

ELEEMOSYNÆ.

Eleëmoſynarum collecta in Belgio non admittitur ſine conſenſu Magiſtratus Civilis, p. 1. t. 29. c. 4. n. 39. Quænam dicantur conſuetæ Eleëmoſynæ, p. 1. t. 26. c. 3. n. 8. Fœda Simonia eſt in collatione Beneficiorum exigere pecunias in Eleëmoſynas diſtribuendas, p. 2. t. 30. c. 5. n. 2. Eleëmoſyna præfertur ornatui Eccleſiæ, p. 2. t. 36. c. 4. nu. 5. Decimæ Monachis conceſſæ titulo Eleëmoſynæ & uti tales diſpenſandæ præſertim in locis ubi colliguntur, p. 2. t. 33. c. 5. num. 32. 33. & 37. 38. Modus colligendi Eleëmoſynas à Gregorio XIII. præſcriptus, p. 2. t. 37. c. 3. num. 6. & ſeq. Item præſcriptus à Principibus Belgii, p. 2. t. 37. c. 5. n. 20. 24.

Eleëmoſynæ jam pridem in pœnitentias convenienter fuerunt impoſitæ, p. 3. t. 10. c. 1. nu. 5. Hinc ortæ hodierna pœna pecuniaria imponi ſolita in Curiis Eccleſiaſticis, ib. n. 6.

Vide Mendicitas, Menſa S. Spiritûs.

ELOCATIO.

Elocationes Bonorum Fabricæ & Menſæ S. Spiritûs publicè inſtituendæ, nec niſi præſtita cautione, p. 1. t. 5. c. 2. num. 2. 3. In elocationibus prandia non facienda, ib. n. 5.

Elocatio Bonorum Eccleſiaſticorum ad quantum tempus licita ſit, p. 2. t. 36. c. 2. tot. Elocationes factæ anticipatis ſolutionibus ſunt nullæ in præjudicium ſucceſſoris in Beneficio, ibid. nu. 10. An in elocationibus liceat ſtipulari petentias ſeu bibalia, ibid. n. 12. Quibus ſolemnitatibus fieri debeant, ibid. n. 13. Meritò à conductione excluduntur Clerici & præſertim Paſtores, item Toparchæ eorum Miniſtri aliique, p. 1. t. 2. c. 6. n. 1. cum ſeq. Elocatio facta à Prædeceſſore an & quouſque obliget ſucceſſorem, p. 2. t. 36. c. 1. nu. 18. Conductores gaudent immunitate bonorum Eccleſiaſticorum, p. 2. t. 35. c. 2. n. 17.

EPISCOPUS.

Epiſcopi ſucceſſerunt in locum Apoſtolorum, p. 1. t. 16. c. 1. n. 6. In quibus Apoſtolis ſuccedant, & in quibus non, ibid. nu. 7. 8. Munus illorum eſt laborioſum ſicut munus Apoſtolorum, ibid. c. 2. n. 1. 2. Habent plenitudinem Sacerdotii, & in quo hæc conſiſtat, ibid. c. 1. nu. 9. In quo conſiſtat eminentia Epiſcopatus ſupra Presbyteratum, p. 2. t. 9. c. 2. n. 2. Alligantur Eccleſiæ eamque deſponſant, p. 1. t. 15. c. 4. n. 5.

Epiſcopi multis ſæculis Cardinalibus fuerunt Prælati, p. 1. t. 22. c. 1. num. 20. Magnus Pœnitentiarius ſcribens ad Epiſcopum nomen Epiſcopi ſuo præponit, ibid. numer. 21. Fuerunt aliquando per Cardinales malè tractati & de eo querelæ, ibid. num. 28.

Epiſcopi qualitates requiſitæ juxta concordata Galliæ & Tridentinum, p. 1. t. 13. c. 4. n. 1. An magis expediat eum eſſe Graduatum in Theologia quam in Jure, ibid. n. 2. Non ſufficit quod ſit Graduatus, p. 1. t. 14. c. 3. n. 21. Quam remotus eſſe debeat ab ambitu, p. 1. t. 13. c. 5. n. 11.

Epiſcopus eſt Primarius Paſtor ſuæ Diœceſis, p. 1. t. 16. c. 4. n. 1. Omnes Presbyteri ſunt in ejus adjutorium, ib. nu. 4. Solus poteſt dare Curam animarum.

Vide Cura Animarum.

Epiſcopus ſolus habet juriſdictionem per totam ſuam Diœceſim, p. 3. t. 5. c. 1. n. 8. Ad ejus excluſionem nemo juriſdictionem exercere poteſt niſi eam plenè probaverit, ibid. n. 10. In hac ſua juriſdictione non poteſt turbari, nequidem per Legatum à Latere, p. 1. t. 21. c. 3. n. 1.

Vide Exemptio, Juriſdictio, Officialis.

Epiſcoporum præcipuum munus eſt prædicatio Verbi Dei, p. 1. t. 16. c. 7. tot. Quoties illud annuntiare teneatur, ibid. Cur hæc minus aliis potuerit committi ab Apoſtolis quam adminiſtratio Baptiſmi, ib. n. 2. Eorum auctoritas circa prædicationem Verbi Dei.

Vide Approbatio, Prædicatio.

Epiſcopus orationi pro grege ſuo tenetur inſiſtere, & Miſſæ Sacrificium offerre, quoties & quo tempore, ib. c. 9. tot. Tenetur populo Spiritum orationis inculcare, & quibus mediis id poſſit efficere, ib. n. 4.

Epiſcopus non niſi frugaliter uti poteſt bonis Eccleſiæ, p. 2. t. 32. c. 1. tot. Frugalitas & parſimonia requiſita in ejus veſtitu ſuppellectili menſa & in tota ejus familia, ibid. n. 11. & ſeq. Prætextus in contrarium diſcutiuntur & refutantur, ibid. num. 23. 24.

Epiſcopus debet eſſe quaſi Diſpenſator & Promus Pauperum, ibid. n. 10. Epiſcoporum auctoritas in Hoſpitalia, & loca pia, & teſtamenta, à cura Pauperum, quæ Apoſtolis incumbebat derivata, p. 2. t. 37. c. 2. tot. & ſeq. p. 3. t. 2. c. 1. n. 4. & ſeq. Qualis ſit eorum in hac materia auctoritas.

Vide Hoſpitale, Teſtamentum, Fundatio.

Epiſcoporum cura circa miſerabiles perſonas ut juſtitia illis adminiſtretur, p. 3. t. 8. c. 2. num. 29. & ſeq. Item circa Captivos.

Epiſcopus ſemper habitus fuit Caput ſui Cleri, & uti talis à Capitulo Cathedrali agnoſci debet non obſtante exemptione, p. 1. t. 8. c. 2. tot. In Cathedrali exempta ſolemniter ad ſuam Cathedram deducitur, ib. nu. 6. Danti Benedictionem omnes ſe tenentur inclinare, ibid. Quis locus ei competat in Capitulo exempto, ib. c. 3. tot. Convenit ut ei præſideat, ibid. n. 1. Conſilium Capituli petere non tamen regulariter ſequi tenetur, ib. c. 4. tot. In quibus teneatur habere conſenſum, ib. n. 5.

Epiſcopi Synodis Diœceſanis ſuam auctoritatem impertiunt, p. 1. t. 18. c. 4. nu. 1. Soli in Synodis Provincialibus habent ſuffragium deciſivum, ib. n. 11.

Epiſcopi naturales ſunt Inquiſitores fidei, p. 3. t. 4. c. 2. nu. 46. Epiſcoporum auctoritas circa officium Divinum, Sacrificium Miſſæ.

Vide Miſſa, Officium Divinum.

Epiſcoporum authoritas circa Beneficia, item Bona Eccleſiæ tam ex antiqua quam moderna Diſciplina.

Vide Beneficium, Bona Eccleſiæ.

Epiſcoporum authoritas in Monaſteria.

Vide Clauſura, Exemptio, Regularis.

Vide Ordinarius, Reſidentia, Translatio, Viſitatio.

EPISTOLÆ PASTORALES.

Epiſtolæ Paſtorales inſtructioni Cleri & Populi multum inſerviunt, p. 1. t. 16. c. 7. n. 9. Id egregiè præſtitit S. Carolus, ibid. n. 10. Variæ ejus epiſtolæ expediuntur, ib. n. 11. &c.

ERROR.

Vide Impedimentum.

EUCHARISTIA.

Euchariſtiæ materia apud Latinos panis Azymus, apud Græcos fermentatus, p. 2. t. 4. c. 1. nu. 6. Olim Eccleſia Latina etiam uſa eſt fermentato, ibid. n. 7. Ejus forma in omnibus Liturgiis non eodem modo exprimitur, ibid. n. 10. Ejus diverſitas quoad formam conſecrationis Calicis, ib. num. 11. Solus Sacerdos poteſt Euchariſtiam conficere, ibid. n. 15.

Euchariſtiam ſolus Sacerdos poteſt hodie diſtribuere, ibid. n. 20. Olim etiam Diaconi diſtribuebant, p. 1. t. 1. c. 3. num. 9. Sed propriè Calicem, p. 2. t. 4. c. 1. nu. 18. 19. Ejus rei adhuc exſtat veſtigium in oblatione Calicis, ibid. Solus Parochus eam diſtribuit jure ordinario, ibid. nu. 20. Regularibus aliquando inhibita ejuſdem diſtributio ſine conſenſu Parochi, ibid. num. 21. Unde contraria licentia invaluerit, & quæ inde incommoda, ibid. n. 23. 24.

Euchariſtia non deferenda ad ægrotos adorationis cauſa, ib. c. 4. n. 13. A quo tempore invaluerint proceſſiones in quibus defertur Euchariſtia, ib c. 5. tot.

Vide Communio, Miſſa, Proceſſio, Viaticum.